

denne Henseende kunnet henholde sig til Forbrydelsens Begreb; saaledes som dette er givet i den almindelige Retsbevidsthed; men hvor det har anseet det fornødent at komme ind paa en nærmere Fremstilling af Forbrydelsens Væsen, navnlig af Hensyn til de finere Afstigninger og Overgange, turde dette i det Hele være fæstet med saa stor Klarhed og Bestemthed, som Forholdet vel overhovedet tillader. Som Følge heraf have nu ogsaa Straffebestemmelserne med Nødtagethed kunnet slutte sig til Forbrydelsen efter dens forskjellige Grad af Farlighed. Det er imidlertid kun Forbrydelsens almindelige Væsen, som Lovene saaledes formaaer at skildre og gribe — de mangfoldige Nuancer, hvorunder den kan træde frem i Livet under stærpende og formildende Omstændigheder, formaaer ikkun Dommeren i det enkelte Tilfælde at rette Opmærksomheden paa og at tillægge den tilbørlige Vægt. Men det fortjener da ogsaa i denne Henseende at udhæves, at Lovene har gjort ham dette muligt, ikke blot ved at opstille forskellige Arter af Straffe for den enkelte Forbrudelse og at overlade ham Valget imellem disse, men i lige Maade ved i Almindelighed at fastsætte en saadan Bidde imellem den højeste og laveste Grad af Straf for Forbrudelser, at Straffen vil kunne høies efter hvert enkelt Tilfældes særlige Krav. Dette System (det relative eller Bidde-systemet), der saaledes ikke kender nogen absolut Straf, hvortil Forbruderen uundgaaelig vil være hjemfalden, har vistnok allerede i lang Tid været bragt i Anvendelse hos os, men det er i Lovudkastet gennemført i en saadan Almindelighed, at dette med Undtagelse af ganske faa Tilfælde, hvor Dødsstraffen ubetinget er foreskrevet, neppe kender et eneste Tilfælde, hvor ikke Valget af Straffegraden er overladt til Dommeren.

Tages dernæst Hensyn til Straffebestemmelserne i og for sig, kan man ikke andet end glæde sig over den Mildhed, som Lovudkastet overalt har troet at kunne forene med Retfærdigheds Udøvelse, og dette gjælder i lige Høj Grad, hvad enten man seer hen til de Arter af Straffe, som fremtidig ville kunne bringes i Anvendelse, eller til Fastsættelsen af Straffen i det enkelte Tilfælde. I førstnævnte Henseende forvifer Lovudkastet alle inhumane Strafarter fra

vor Retspleie — lemløstende Straffe, Dagstraffing, Hædsstraffen, og begrænser Livsstraffens Anvendelse til forholdsvist meget faa Tilfælde; Straf af Frihedsberøvelse, Fængsel eller Straffearbejde ere blevne de almindelige Straffearter. Og anstiller man dernæst en Sammenligning mellem den Maade, hvorpaa disse Straffearter anvendes i Udkastet, med vor nuværende Lovgivning; og det selv med vore yngste Love, da aabenbarer sig ligeledes her en væsentlig Forskjel, der altid gaaer i Retning af Mildhed. Livsvarigt Straffearbejde hører til Sjeldenhederne og kan kun idømmes ved de groveste Arter af Forbrudelse, Fristerne for de tidsbestemte Frihedsstraffe ere blevne meget væsentlig affortede, og Straf af simpelt Fængsel er kommen til at indtage en betydeligere Plads, end den tidligere gjorde i vort Straffesystem. Denne milde Mand er overhovedet en stærkt fremtrædende Egenkab i hele Lovudkastet, og om end Udvalget troer, at den enkelte Gange turde være gaaet for vidt, og har anseet sig forpligtet til at anbringe paa en Skærpelse af Straffen, saa er den dog vistnok i det Hele taget et paafjønnelesværdigt Vidnesbyrd om vore Sæders Mildhed; om det Fremskridt, som Samfundets Udvikling har gjort, og Udvalget forventer derfor, at den vil findes i Samklang med Folkets Tankemaade og Retsopfattelse. Et vigtigt Forhold, som ogsaa herved maa komme i Betragtning, og som ikke har kunnet undlade at udøve Indflydelse paa Straffebestemmelsernes Fastsættelse, er den hensigtsmæssigere Indretning, som vore Strafanstalter have modtaget under Lovudkastets Udarbejdelse. Med Føje har dette vistnok meent at kunne gjøre Regning paa, at de offentlige Arbejdsstraffe derved ville have vundet i Virksomhed, og at navnlig Gælsystemets Censur ved Siden af at indeholde en alvorlig Videlse tør forventes at ville virke til Forbrudersens Forbedring.

Iblandt de Omstændigheder, som have medvirket til denne Lemfældighed i Udkastets Straffebestemmelser, skal Udvalget allerede her udhæve det fuldstændige Brud, som har fundet Sted med vore nuværende Loves Opfattelse af Forbrudelsens Gjentagelse. Lovudkastet anerkender, at der ved visse Arter af Forbrudelse, for-